Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

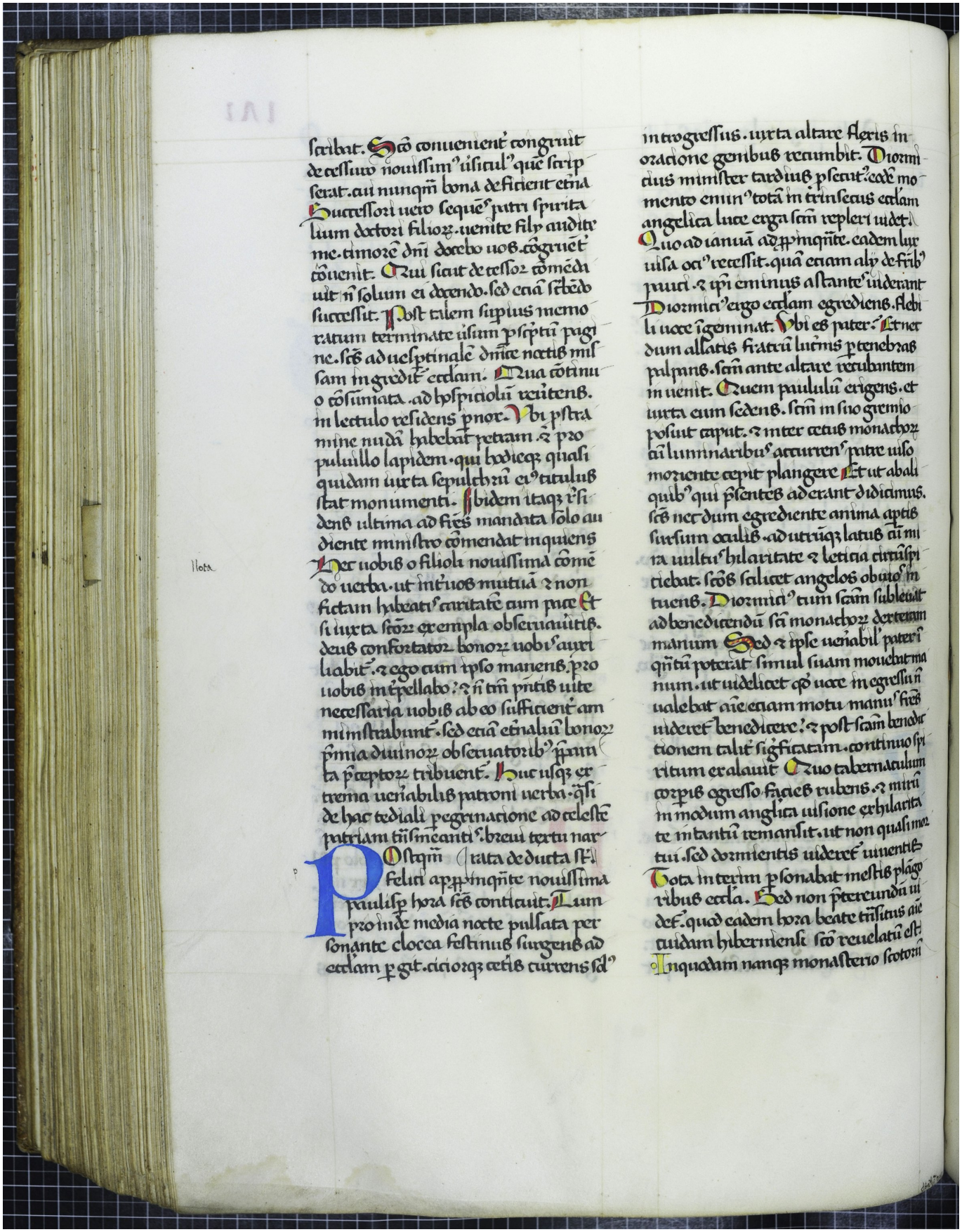

scribat. Scō conuenient congruit
de cessuo nouissim' usitat' que scrip
serat. aut nunqm bona deficient etna
Successori uero sequē' patri spirita
lium doctori filioz. uenite fily audite
me. timorē dni docebo uos. cōgruēt
cōuenit. Qui sicut de cessor cōmēdā
uit nō solum ei docendo. sed etiā scīendo
successit. Post talem suptus memo
ratum terminate usum p̄ceptū pagi
ne. scōs ad uespertinale dīne noctis mīs
sam ingredit ecclam. Qua cōtinu
o cōsummata. ad hospitiolū reuitens.
in lectulo residens p̄nor. Vbi p̄stra
mine nudā habebat petram. & pro
pulullo lapidem. qui hodieq; quasi
quidam uirtus sepulchrū ei' tutulus
stat monumenti. Ibidem itaq; ēsi
dens ultima ad fres mandata solo au
diente mīstro cōmendat inquiens
Ecce uobis o filioli nouissima cōmē
do uerba. ut inuicē uos mutuā & non
fictam habeatis caritatē cum pace Et
si iuxta scōz exempla obseruauerītis.
deus confortator bonoz uobiscū aderi
tabit. & ego cum ipso manens. pro
uobis mīpellabo. & si tm̄ p̄tis uite
necessaria uobis ab eo sufficienter am
mīstrabunt. sed etiā etnalia bonoz
p̄mia diuinoz obseruatorib' p̄mun
ta p̄ceptoz tribuent. Hec usq; ex
trema uenerabilis patroni uerba. ēsi
de hac tediali pegrinatione ad celestē
patriam trīsm̄canti. breui tertia nar
rata de ducta sūt
Postq̄m felix ap̄p̄s mq̄te nouissima
paulisp hora scōs contigerat. Cum
pro nōe media nocte pulsata per
sonante clocca festinus surgens ad
ecclam p̄git. cicioq; cetis currens sed
introgressus. iuxta altare flexis in
oratione genibus tecumbit. Diormi
tius mīster tardius p̄sensit. eade mo
mento enim' tota in trinseas ecclam
angelica luce erga scm̄ repleri uidet.
Quo ad ianuā ad p̄p̄s mq̄te. eadem lux
ulsa oculis' recessit. qua etiam alij de frib'
pueri. & ipi eminus astantes' uiderant
Diormita' ergo ecclam egrediens. flebi
li uoce ingeminat. Vbi es pater. Ete
dum allatis fratrū luc̄ms p̄ tenebras
palpans. scm̄ ante altare recubantem
inuenit. Quem paululū erigens. et
iuxta eum sedens. scm̄ in suo gremio
posuit caput. & inter cetus monachoz
ai luminaribus accurrens' patre ulso
moriente cepit plangere Et ut abali
quib' qui p̄sentes aderant audiamus.
scōs nec dum egrediente anima aptis
sursum oculis. ad utrūq; latus ai mi
ra uultus hilaritate & leticia circūspi
ciebat. scōs scilicet angelos obuios in
tuens. Diormita' tum scm̄ sublevat
ad benedicendū sā monachoz decretam
manum Sed & ipse uenabil' pater
qm̄tū poterat simul suam mouebat ma
num. ut uidelicet qd uoce ingressū ne
galebat aie etiam motu manus fies
uideret benedicere. & post scm̄ benedi
ctionem talis significatum. continuo spi
ritum exalauit Quo tabernaculum
corpis egresso facies rubens. & mira
in modum anglica ulsione exhilarita
te in tantū remansit. ut non qualis mor
tui. sed dormientis uideret' uiuentis
Nota interim p̄sonabat mestis plāgo
ribus ecclā. Sed non p̄tercundū ui
det. quod eadem hora beate trīsitus aie
cuidam hibernie scō reuelatū est.
Inquadam nanq; monasterio scotoz